

ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ EVE-PAUL-MARGUERITE

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΧΟΡΟΣ

Το ύπεροξείζαιο «Αφροδίτη» διέσχισε ολόκληρος τον Ίνδιζό ωκεανό.

Ήταν ένα ωραίο ανοξιάτικο βράδυ κι' όλοι σχεδόν οι επιβάτες είχαν σηκωθεί απ' τ' τραπέζι, χωρισμένοι σε γκρουπ και μιλούσαν μεταξύ τους.

Στά ταξίδια δεν είναι δύσκολο να γνωριστή ό ένας με τον άλλο. Οι επιβάτες μάλιστα της πρώτης θέσεως, από τις πρώτες ημέρες του ταξιδιού, γνωρίστηκαν μεταξύ τους και περνούσαν τις ώρες τους εύχαριστα, με ζωνθάνες και μικροδιασκέδασεις.

Αυτό λοιπόν τ' ανοξιάτικο βράδυ, ένας από τους επιβάτες, ο Έδουάρδος Κορματατέν, είπε έξαρνα στους γύρω του :

— Τι λέτε, κυρίες και κύριοι, δεν θα ήταν ωραία να διοργανώσουμε ένα χορό ;

— Χορό ; απάντησε μ' έκπληξη μιιά χαριτωμένη νέα, ή δεσποινίς Σούζη Τριόν. Μά δεν χορεύουμε κάθε μέρα ;

— Ήθελα να πω για ένα χορό διαφορετικό, εξήγησε ο νέος, ένα χορό μεταμειωμένων.

— Ωραία, ωραία !... φώναξε ο κύριος Χέρβεύ, ένας Άγγλος εκατομμυριούχος, ο οποίος είχε μείνει επί πολλά χρόνια στις Ίνδιες κι' ήταν γνωστός για τή μεγάλη του αγάπη προς τ' άζωα. Ήταν μάλιστα και πρόεδρος της Έταιρείας των Ζωοφίλων του Λονδίνου.

Άλλά κι' όλοι οι άλλοι επιβάτες δέχτηκαν με προθυμία την πρόταση του Έδουάρδου Κορματατέν.

— Θα είναι π'όωραία, είπε πάλι ο Έδουάρδος, αν όλα τ' α κοστούμια έχουν τ'ό ίδιο χρώμα.

— Ναι, γιά, επεδόκιμασε μιιά κυρία. Θα παρουσιαστή έτσι ένα πολύ άρμονικό σύνολο.

— Και τι χρώμα θα διαλέξουμε ; είπε ή δις Σούζη.

— Τι χρώμα προτιμάτε ; ρώτησε ο Έδουάρδος.

— Κόκκινο, είπε ή Σούζη.

— Κόκκινο, κόκκινο !... φώναξαν όλοι οι κύριοι κι' ή κυρίες μαζί.

— Είναι ένα χρώμα που παγαίνει σ' όλες, και σ' έξονθες και σ' μελαγχρονές, εξήγησε μιιά νέα κυρία.

— Ο χορός που σας πρότεινα, λέγεται χορός της Έρυθράς θαλάσσης, είπε ο Έδουάρδος. Είναι ένας χορός συμβολικός. Θα φορέσουμε όλοι κοστούμια κόκκινα όλων των άποχρώσεων. Από τ'ό π'ό ανοιχτό κόκκινο, τ'ό ρ'όξ δηλαδή, μέχρι τ'ό χρώματος τ'ό βυσσίνου.

Γιά να μην τ'α κολλήσομε, όλοι οι επιβάτες δέχτηκαν μ' ένθουσιασμό την πρόταση τ'ό Έδουάρδου και καθένας άρχισε να έτοιμάζει τ'ό κοστούμιο του.

Στ'ό πλοίο έτρεχε νύκτα κι' ένας θίασος Ίταλιούμ κ-

λοδράματος κι' ο διεθυντής του παρεχόρησε προθυμώτατα όλα τ'α κόκκινα κοστούμια στους επιβάτες.

Ο Έδουάρδος διάλεξε για τόν έαυτό του ένα θαυμάσιο κοστούμιο μεσσηνιού ύπ'ότου, από κόκκινο μετάξι, τ'ό είχε φορέσει και όρθιος μπροστά στ'όν καθρέφτη της καμπίνας του, έβάζε στ'ό πρόσωπό του μιιά μικρή προσωπίδα από μαύρο βελούδο, μονολογώντας :

— Πόσο είναι όμορφη ή Σούζη !... Την αγαπώ, ναι, την αγαπώ. Μά φαίνεται, ότι κι' αυτός ο έξκεντρικός Άγγλος, ο Χέρβεύ, την έχει ερωτευθεί έπίσης. Φοβάμαι λοιπόν μήπως μιιά την πάρη. Έγώ είμαι π'ό νέος, άλλ' αυτός είναι π'ό πλούσιος. Θα ιδούμε όμως άπόψε στ'ό χορό, ποιόν θα προτιμήσει ως καθαλιέρο της ή Σούζη, με ποιόν θα μιλήσει και με ποιόν θα χορέψει περισσότερο...

Κι' ο Έδουάρδος προχώρησε, έτοιμος πενιά, προς την πόρτα. Άλλ' έξαφνα σταμάτησε και γύρισε πίσω.

— Σεχασα, ψηθύρισε, να πάρω τ'ό... Ξίφος μου.

Πήρε ένα μικρό έγχρηφίδιο, με θήκη χρυσή, στολισμένη με ρουμπίνια, τ'ό τοποθέτησε στη ζώνη του κι' έφυγε.

Καθώς περνούσε όμως έξω από την καμπίνα τ'ό σ'έρ Χέρβεύ, γλίστρησε και κόντεψε να πέσει.

— Τι πάτησα και γλίστρησα ; μουρούρησε. Χωρίς άλλο θα ήταν καμιά φλούδα πορτοκαλιού...

Έσπυρε τότε και είδε με άπορία μιιά γραμμή κόκκινη, που έτρεχε από την χαραμάδα της πόρτας της καμπίνας τ'ό Χέρβεύ.

— Αίμα !... ψηθύρισε έντρομος ο Έδουάρδος.

Άλλ' άμέσως άρχισε να γελάει.

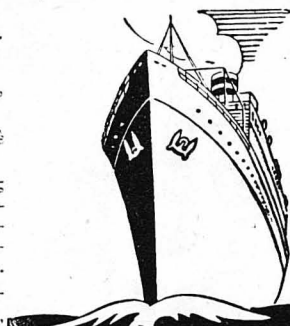
— Πόσο είμαι άνόητος ! είπε. Άπόψε είναι ο κόκκινος χορός. Χωρίς άλλο, αυτό που βλέπω έδώ, είναι κόκκινη μπογιιά. Φαίνεται, ότι ο σ'έρ Χέρβεύ θα μεταμειωσθή σ' έρυθρόδερμο...

Κι' ο Έδουάρδος άπομακρύνθηκε, προχωρώντας προς την αίθουσα τ'ό χορού. Όταν έφτασε εκεί, τ'α μάτια του θαμτώθηκαν από τ'ό κόκκινο ζοηρό χρώμα τ'ό κυριαρχούσε παντού, έντυπωτικό και μεθυστικό σαν άλλω κρασί.

Στους τ'όχους ήταν κρημασμένα ύάρματα διμιασχηνά, κόκκινα. Και μέσα στη μεγάλη αίθουσα παγκοσσοζώντουσαν κόκκινες και πορφύρες σιλουέτες, ή όποιες μέσα στ'ό αίματόχρωμο εκείνο περιβάλλον είχαν κάτι τ'ό διαβολικό.

Μιά όρμηστρα από μαύρους σ'όρβιζε ήχος δυνατούς και στ'ό ρυθμό της παράξενης αυτής μουσικής, τ'α κρημονιμμένα ζευγάρια στριφογύριζαν σαν δαιμονισμένα.

Έξαφνα, ανάμεσα σ' εκείνο τ'ό πρελλό πλήθος, ο

'Εδουάρδος ανακάλυψε την Σούζη. Φορούσε ένα θαυμάσιο φόρεμα από μουσελίνα τριανταφυλλένια, που την έκανε να μοιάζει με νεράιδα. Δέν έφορούσε προσκαπίδα και το πρόσωπό της ήταν ωραίο, όσο και μια άλλη νεράιδα.

Μόλις είδε τον 'Εδουάρδο, τον αναγνώρισε άμέσως, μολοντί φορούσε μάσκα.

— 'Ελάτε λοιπόν, του είπε. Είμαι τόση ώρα πού σ'ας περιμένουμε... Δέν εφάνηκε λοιπόν άκόμα ο σέρ Χέρβεϋ; ρώτησε με κάποια ειρωνεία ο 'Εδουάρδος.

— 'Αλλ' ή Σούζη δέν φάνηκε να πρόσεξε τόν ειρωνικό τόνο της φωνής του και παρέστη τον 'Εδουάρδο στο βάθος της αίθουσας.

— 'Όλοι ήρθαν, είπε μιá κυρία. Μόνο ο σέρ Χέρβεϋ δέν εφάνηκε άκόμα.

'Εξείνη τη στιγμή μιá σιλουέττα παράδοξη παρουσιάστηκε στο κατώφλι της πόρτας κι' όλοι γύρισαν πρὸς τὰ ἐκεῖ με περιέργεια.

'Ήταν ένας άνθρωπος ντυμένος με κατακόκκινο ντύσιμο και με μιá έκφραση και άγρια γιαπωνέζικη μάσκα. Στά χέρια του φορούσε γάντια πορφύρα.

Τό έξωπαρτώ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου εἶχε γάτι τὸ φοβερό και τὸ μυστηριώδες. Μέσ' ἀπὸ τὴς δύο τρίτες τῆς μάσκας του, τὰ μάτια του ἔρχονταν βλέμματα άπείσια.

Γιά μιá στιγμή, ὁ άγνωστος φάνηκε σάν να δισταξε να μητρί μέσα στην αίθουσα.

— Μοῦ φαίνεται, ὅτι θάνα ο πλοίαρχος, είπε κάποιος κύριος.

— 'Όχι, είπε ένας άλλος. 'Ο πλοίαρχος αὐτῆ τη στιγμή χορεύει με την κυρία Στόνεν.

'Ο μυστηριώδης μεταμετρίμενος, μπαίνοντας, πήρασε την δεσποινίδα Λόνιαν, μιá αδύνατη Γερμανίδα ντυμένη κατακόκκινα, ήτοξλίθηκε μπροστά της μ' ένα τρόπο κομωκό και της πρόσφερε τὸ μισρό-του του.

'Η δεσποινίς Λόνιαν δίστασε γιά μιá στιγμή, αλλ' ὁ μυστηριώδης ἄνθρωπος κίνησε άπότομα τὸ κεφάλι του με νευροζόμπια.

— 'Α! Έκανε ή Σούζη, πού κι' αὐτῆ παρακολούθησε με περιέργεια τὸν αλλόκοτο μεταμετρίμενο. Μά εἶνε ὁ σέρ Χέρβεϋ, καλέ. Δέν εἶδατε ὅτι κίνησε νευρικά τὸ κεφάλι του, ὅπως τὸ συνήθιζει;

Κατόπιν αὐτοῦ, ή δεσποινίς Λόνιαν, άρπασε τὸς δισταγμούς της κι' ακόμησε τὸ χέρι της στο μπράτσο πού της ἐπέσπερε ὁ κύριος με τῆ γιαπωνέζικη μάσκα.

'Η δοχίστρια ἐκείνη τη στιγμή ἔπαιξε ένα βιεννέζικο βάλς. Καί τὰ ζεύγη άρχισαν να χορεύουν.

— Αὐτὸς ὁ 'Εγγλέζος σας μοῦ φαίνεται πολὺ παράξενος ἀτόμω, ψήθισε ὁ 'Εδουάρδος ἐνὸς χόρευε με τῆ Σούζη. 'Η κνήσεις του εἶνε πολὺ διαφορετικὲς ἀπὸ ἄλλοτε. Δέν νομίζετε κι' ἐσῆς, ὅτι μοιάζει σάν μετρίμενος ἀτόμω; Καθὼς φαίνεται, θά ἔχη πει πολὺ οἶσιον, λέστε... 'Η δεσποινίς Λόνιαν τοῦ μιλῆσε κι' αὐτὸς δέν της ἀπάντησε...

'Αλλ' ἔξαφνα ή δεσποινίς Λόνιαν, ἔβγαλε μιá κραγιγί, τρώμον και άπομακρύνθηκε ἀπ' τὸν κβαλιέρο της.

'Αμέσως ὅλοι ἔτρεξαν και τὴν περιτριγύρισαν. 'Η νέα κόρη κίτταξε γύρω της ἔντρομη και, γυρίζοντας πρὸς τῆ γιαπωνέζικη μάσκα, φώναξε, τρέμοντας δλόκληρη:

— Εἶνε ὁ διάβολος!... 'Ο διάβολος!... 'Ο διάβολος!...

'Υπέθεσαν ὅλοι, ὅτι εἶχε πάθει νευρική κρίσι και τὴν μετέφεραν ἔξω ἀπὸ τὴν αίθουσα.

'Ο σέρ Χέρβεϋ —γιατί αὐτὸς ἦταν ὁ γιαπωνέζικη μάσκα— στέκοντας σάν ἀποβλακωμένος στῆ θέσι του.

— Σέρ Χέρβεϋ, του είπε ὁ 'Εδουάρδος, προξενεῖτε φόβο με τῆ γιαπωνέζικη μάσκα σας...

'Ο σέρ Χέρβεϋ ἐλάγησε δυνατά.

— 'Εγὼ θύως δέν σ'ας φοβάμαι, του είπε ή Σούζη, και θά χορέψω εὐχάριστος μαζί σας...

Συγχρόνως τοῦ άπλωσε τὸ χέρι της, αλλ' ὁ "Αγγλος δέν τὸ ἔπιασε και ἔξακολούθησε να τὴν κίτταξη με μάτια φλογερά.

— Εἶστε κορυφὸς ἀτόμω, σέρ Χέρβεϋ; τὸν ξαναρώτησε ὁ 'Εδουάρδος. 'Η δεσποινίς Τριόν σ'ας προτείνει να χορεύετε...

— 'Ο Χέρβεϋ θύως φανόταν σάν να μὴν άκουγε τίποτε.

— Προσοχή, κυρίες και κύριοι! ἐφώναξε ἔξαφνα ὁ πλοίαρχος. Τώρα θά ἔχετε μιá ἔκκληση...

'Η δοχίστρια ἔπαιξε να παίξει κι' ὅλοι σόπασαν. 'Αλλὰ

τῆ στιγμή αὐτῆ ὁ άνεμος ἔξω άρχισε να βογγάει θλιβερά κι' ή θάλασσα πού ἦταν ἦσυχη ὡς τότε, άγριφε τόσο, πού τὸ πλοίο άρχισε να κουνεῖται δυνατά. Ένα άπότομο ισχυρὸ τράνταγμα ἔτακαλούθησε, τὰ ηλεκτρικά φῶτα ἔσβησαν κι' άμέσως βεγγαλικά κόκκινα άναψαν στῆς τέσσερες γωνιῆς τῆς αίθουσας, ρίχνοντας μιá πορφυρῆ ἀνταίγεια πάνω στα κωστύμια και στα πρόσωπα. Μέσα στην άποθεωτική αὐτῆ λάμψη, ὅλες ή σιλουέττες πήραν σχήματα φανταστικά κι' ή γιαπωνέζικη μάσκα φάνηκε άκόμα πὸ άγρια.

Τὰ σκληρά μάτια πού ἔβλεπαν μέσα ἀπὸ τῆς τρίτες τῆς μάσκας, κίτταξαν με τόση ἐπιμονή τώρα τῆ Σούζη, ὅστε ὁ 'Εδουάρδος πλησίωσε ἀνήσυχος πρὸς τὰ ἐκεῖ, με τὸ χέρι στῆ λαβή τοῦ ἔγχειριδίου του.

Μέσα στην ἐφιαλτική ἐκείνη ἀτμόσφαιρα, ἐνοιωσε ένα παράξενω και τυραννικό συναίσθημα. Γιατί άραγε; 'Ήταν ἀπὸ τὴν πραγμαία πὸς βογγούσε; 'Ή ἦταν ἀπὸ τὸ κόκκινο ἐκείνο φῶς, πού ἔκανε τὴν αίθουσα να μοιάζει με Κόλασι;

'Ἐξαφνα, ὁ σέρ Χέρβεϋ άρπασε πρὸς τὴν Σούζη και τὴν άρπασε ἀπ' τὸ λαμό. 'Η νέα κόρη ἔβγαλε μιá πικνιμένη κραγιγί και κλονίστηκε.

'Οι ἐπιβάτες ἀναστράφηκαν. Τὰ ἔχχαν χάσει. Μά ὁ 'Εδουάρδος άρπασε ἔξω πρὸς τὸν Χέρβεϋ.

— 'Αφρῆσέ την, άφρῆσέ την άμέσως! τοῦ φώναξε, αν θέλεις να μὴ σε σκοτώσω...

'Αλλ' ὁ σέρ Χέρβεϋ δέν τοῦθωσε προσοχή.

'Ἐσφιγγε, ἔσφιγγε άκόμα πὸς δυνατὰ τὴν Σούζη. Τότε ὁ 'Εδουάρδος ἔβγαλε τὸ ἔγχειριδί του και τὸ βύθισε με λύσσα ἀνάμεσα στῆς πλάτες τοῦ σέρ Χέρβεϋ!...

'Ένα κίημα άμματος ἀναπήδησε.

'Ο "Αγγλος άρπασε τὸ θῆμα του κι' ἔπεσε κάτω σάν μιá άμνη μάζα.

'Η αίθουσα εἶχε γίνει άνω—κάτω.

'Ο πλοίαρχος ἔτρεξε σάν τρελλὸς δεξιὰ κι' ἀριστερὰ, φωνάζοντας:

— Γρήγορα... 'Ανάψτε τὰ φῶτα... Γρήγορα!...

'Η γυναικες στριμώχονταν ταραγμένες στην ἔξοδο.

Τὰ φῶτα άναψαν πάλι. Σὲ μιá γωνιά, ή κ. Τριόν προσπαθοῦσε να συνφέρει τὴν κόρη της, δίνοντας της να μιρῆσει αἰθέρα.

Στῆ μέση τῆς αίθουσας κίττασαν ασάλευτο τὸ κόκκινο ντύσιμο. 'Η γιαπωνέζικη μάσκα εἶχε πέσει ἀπ' τὸ πρόσωπό του κι' ὅσοι ἔσπυραν ἐπάνω του, ἀποσποχόρησαν με φριξη. Τὸ πρόσωπο ἔκλεινο δέν εἶχε πειά τίποτε τὸ ἀνθρώπινο. Μιá γλώσσα τεράστια κρεμόταν ἀπὸ ένα ρύγχος κτηνούς. Μακρὲς τρίχες σκέπτασαν ὅλο τὸ πρόσωπο.

— Μά δέν εἶνε ὁ σέρ Χέρβεϋ!... φώναξε ἔντρομος ὁ πλοίαρχος.

— Πῶς βρέθηκε ἔδῶ αὐτὸ τὸ τέρας; ρώτησε μιá κυρία.

— Μοιάζει σάν οὐραγοτάγκωσ, είπε κάποιος κύριος.

'Ἐβγαλαν τότε τὸ ντύσιμο ἀπὸ τὸ μυστηριώδες ἐκείνο πλάσμα και εἶδαν ὅτι πραγματικῶς δέν ἦταν ἄνθρωπος, αλλὰ ένας μεγαλόσωμος πῆθκος.

— Μά πού εἶνε λοιπόν ὁ σέρ Χέρβεϋ; ρώτησε τότε κάποιος.

'Ἐξαφνα ὁ 'Εδουάρδος θυμήθηκε τὴν κόκκινη γραμμή πού εἶδε να βγαίνει ἀπὸ τὴν καμπίνα τοῦ σέρ Χέρβεϋ. Κάτι τὸ άπείσο ἕπιπτεῖται κι' ἔτρεξε άμέσως να ἰδη τῆ συμβάνεια, ἀκολουθηήμενος ἀπὸ μερικὸς ἐπιβάτες και τὸν γιατρὸ τοῦ πλοίου.

Μπαίνοντας στην καμπίνα, βρήκαν τὸν σέρ Χέρβεϋ ἔπιλωμένο ἀκίνητο στὸ κρεβάτι του και δεμένος σφιχτά. Εἶχε μιá μεγάλη πληγή στὸ κρανίο και τὸ αίμα ἔτρεχε ἀπὸ και ἄρθρο. 'Ἐμισαν άμέσως τὸν δυστυχισμένο "Αγγλο κι' ὁ γιατρὸς άρχισε να τὸν περιποιεῖται.

— Θὰ τὸν σώσουμε... είπε.

Πράγματι, ὁ "Αγγλος με τῆς περιποιήσεις τοῦ γιατροῦ, άρχισε να συνέρχεται. Φάνηκε ἔαφνιασμένος μιλῆς εἶδε τόσο κόμομο γύρω του. Κίτταξε πότε τὸν ένα και πότε τὸν ἄλλο, χωρὶς να καταλαβαίνει.

— Πού εἶνε ὁ Μπαλαζὸρ; ρώτησε τέλος.

— Πουὸς Μπαλαζὸρ;

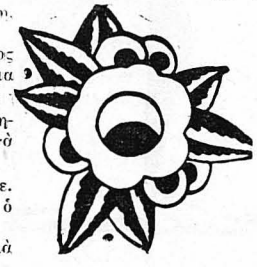
— 'Ο οὐραγοτάγκωσ μου... 'Ο οὐραγοτάγκωσ πού εἶχα μαζί μου στὸ πλοίο...

— Τὸν σκότωσε ἐγὼ... τοῦ ἀπάντησε τότε ὁ 'Εδουάρδος.

Μόλις άκουσε τὰ λόγια αὐτά, ὁ "Αγγλος ἀναστράφηκε θυμωμένος, σχεδὸν ἔξωλλος, ἐπάνω στὸ κρεβάτι του.

Οἱ ἐπιβάτες εἶχαν σκηοῆ ἀπ' τὸ τραπέζι και μιλοῦσαν μεταξύ τους...

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Α. Φ

Σπληνθίζουσα από εφάναν φουσιγονομία. Σιλουέττα χαρακτηρι-
στική, ποδ την διακρίνει εύλογισία παρύδρον λουλουδιών, Μορφωσις
σικαπληρωμένη με παραζοιούθησαν μαθημάτων εις την Σορβόνην.
Πολύ λίγο κικρό περνά στάς 'Αθήνας, τός όποίας λατρώνει, αλλά
βρίσκει, ότι είνε καψαστροπειτιές γιά τούς ανθρώπους που άγαπούν
τήν μελέτη και τās άνωτέρας σπουδās. Άγαπά πολύ τόν χορό και
άποδειξις είνε ότι έλαβε πρώτη βραβείον σε διαγωνισμό χορού. Ντύ-
νεται με γούστο Παριζιάνικο και ή τουαλέττες της είνε πάντοτε από
τις θαυμασιότερες.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Δεξιόσις τήν παρελθούσαν Τρίτην παρά τῷ κ. και τῇ κ.
Δρούλια.
— Η εὐσταλής σιλουέττα τῆς οικοδεσποίνης άνε-
δεικνύετο περισσότερον με μιὰ καλῶγραμμη μαύρη
τουαλέττα.
— Κόσμος πολὺς. Πολλά τραπέζια μπριτζ και
κούπτες.
— Αί περισσότερα κυρία και δεσποινίδες προ-

— Με τί δικαίωμα τὸ ἔκαμες αὐτό; φώναξε.
— Με τὸ δικαίωμα τῆς νομίμου ἀμύνης, ἀπάντη-
σε ὁ 'Εδουάρδος. Κι' ἀμέσως ἄρχισε γὰ τοῦ διη-
γεῖται τὰ διατρέξαντα.
— Ἄλλοιμον! εἶπε ὁ σὲρ Χέρβυ, όταν ὁ 'Ε-
δουάρδος τελείωσε τὴν ἀρήρησί του. Κρίμα στοὺς
κόπους μου. Δὲν κατώρθωσα νὰ μεταβάλω τ' ἄγρια
ἔνστικτα τοῦ πύθιου αὐτοῦ. Καὶ τί δὲν ἔκανα γιὰ
νὰ τὸν ἐξημερώσω! Σὰς βεβαίω, ὅτι εἶχε μεταβλη-
θεῖ σὲ τέλειον ἄνθρωπο. Τὸν εἶχα μάθει νὰ χαριετῆ,
νὰ πρῶν, νὰ χορευτῆ και νὰ φερνετα ἔν γένει σάν
ἄνθρωπος. Στὸ πλοῖο τὸν ἔμπασα τὸ βράδυ, γιγμέ-
νον σάν ὑπηρετῆ, με χαμηλωμένο ὡς τὴ μήτη του τὸ
κασκέτο του, κι' ἔτσι κανένας δὲν ἀντέληφθη πὺς ἦ-
ταν πύθιου. Φαίνεται ὅμως, ὅτι ἀποφίε τὸν ἐρέθηκε
πολὺ τὸ κόκκινο χρομα.. Ναι, τώρα θυμάμαι...
Μόλις εἶδε τὸ κόκκινο κοστούμι μου, ἀγρίεψε, οἶχτη
κε ἔπάνω μου κι' ὕστερα μ' ἔδεσε. Εἶχε φοβερὴ δύ-
ναμι και, καθὼς με χτύπησε στὸ κεφάλι, ἔχασα τίς
αἰσθήσεις μου... Τί κρίμα!...
— Καὶ δὲν ἐκατάλαβα καθόλου οἱ ὑπηρετές τοῦ πλοίου, ὅτι εἶ-
χατε ἔνον πύθιου μαζί σας; φώτισε ὁ γιαντζός.
— Τὸ κατὰλαβαν, ἀπάντησε ὁ Χέρβυ, ἀλλὰ τὸς ἔδωσα ἕνα γεν-
ναῖο πουμπουκά και μοῦ ὑποσχέθησαν νὰ μὲ μιλήσουν. Ἄ, τὸν Μπα-
λαζόρ! Πῶς τὰ κατὰφερε ἔτσι... Ἄφου μούκανε ὅτι μούκανε,
ντύθηκε φαίνεται με τὸ κοστούμι μου και πήγε στὸ σαλόνι.. Τὸν
τράβηξε χωρὶς ἄλλο ἢ μουσική... Τὸν εἶχα μάθει νὰ τὴν ἀγαπᾶ και
νὰ χορευτῆ, ἀκούγοντας τὸς ἴχους της. Κάποτε μάλιστα τὸν πήρα
μαζὺ μου σ' ἕναν μεγάλο χορὸ. Ἐκεῖ, βλέποντας τὸς ἄλλους νὰ χο-
ρεῖουν, χόρευε κι' αὐτὸς κι' ἔκανε τίς ἴδιες κινήσεις με τὸς ἄλ-
λους χορευτάς. Ἀποφίε ὅμως, τί ἔξαφνω ἦταν αὐτό! Κι' ἢ καὶ
μὲν ἢ δεσποινίς Σούζη!...

Εὐτυχῶς ἢ Σούζη συνήλθε
πολὺ γρήγορα και μάλιστα εὐθὺς τὸν
'Εδουάρδο, τοῦ εἶπε:
— Μοῦ σώσατε τὴ ζωή! Δὲν
θα τὸ ἔχασω ποτέ...
Και καθὼς τοῦ ἔλεγε τὰ λό-
για αὐτὰ, τὸν κίτταξε μ' ἕνα
πρופερό βλέμμα τὸν χαμο-
γελοῦσε γλυκά. Καὶ τὸ χαμόγελό
της αὐτὸ ἦταν πὸ ἐκφραστικὸ
ἀπὸ κάθε ὑπόχρεση, προήμνημα
ὄρατο τῆς μελλοντικῆς εὐτυχίας
των...

σέρονται με τουαλέττες μαύρες.
— Εὐχάριστη ἀντίδρασις ἢ κόκκινες τουαλέττες ποῦ φοροῦν αἱ
κυρία Γ. Μελά, Σακελλαροπούλου, Π. Δελουδά.
— Παραρρίσκοντο αἱ κυρία Καποδίστρια, Καμπάνη, Π. Μά-
τσα, Γ. Μασκά, Δ. Μελά, Κ. Ἰζαυλόφ, Ἐλλη Ζαλοκώστα —γο-
τευτική και κομφοτάτη.
— Σημειώνομεν τίς δεξ Διπλαράου, Ταμτακοπούλου, Λοβέρδου,
Ταχυμτῆ.
— Η κ. Γεωργιάδη «μιατιφ» χαριτωμένη, ἢ κ. Ἄρβαντιδὴ
διακοσμική ἐμφάνισις με μαύρο σύνολο, ἢ κ. Μπέμη με τουα-
λέττα ἐλεγκάντικη μαύρη.
— Ἐπίσης πολὺς ἄλλος κόσμος κομφος και ὄρατος, ὅπως ἢ δις
Μιζέτη Κοκατῆ, ἢ κ. Ἄρ. Λαδοπούλου, με δαντέλλα καφέ, ἢ κ.
Καρέλλα, κλπ.
— Τὰ «σοφράς πάρτυ» ἐξακολουθοῦν και ἢ νεολαία προσέρχεται
με κακέττα γλυκισμάτων και μεξέδον, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τὸ κυ-
λίεον.
— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν «σοφράς πάρτυ»
παρὰ τῇ διίδι Τύρο, ἢ ὅποια ἦτο θαύμα ιδέσται, με
λευκὴ τουαλέττα.
— Μεταξὺ τῶν παρεφθέντων κ. και κ. Πλίττ,
αἱ χαριτωμένα δεξ Ἐμπερζοῦ, ἢ μία με μπλε, ἢ
ἄλλη ἄσπρα, δις Χατζητριώζου, λευκὴ κομφοτάτη
τουαλέττα, δις Λαγουδάκη με ὀρε, κ. και κ. Πη-
λεῖδη, κ. και κ. Σινεσιου, ἢ δις Γουίλς, τῆς ὅποιας
ἢ φουσιγονομία μοιάζει σάν λεπτοτάτη «Καμῆ», ἢ
δις Ποσειδῶνος πολὺ ὄρατα με μπλε-σινε τουαλέ-
τα, κ. και κ. Καντά, ἢ δις Λεζατῶ πιάνοκη και
χαριτωμένη, ἢ δις Δ. Φωστηροπούλου —συγκρατη-
κὴ συνομιλήτρια—, ἢ δις Καραγάλου κομφοτάτη, ἢ
δις Κ. Λίτσα, ἢ δις Λένα Μιχαλοπούλου —ἕνα
ιδιόρρηθμο λουλουδι.

— Ἐπίσης παρεφθῆσαν οἱ κ. κ. Γκερό, Μπου-
κούρ, Κανελλόπουλος, Καλαμάρας, Πουρῆς, Φραν-
τῆς, Μτένος, Μελάς, Σινεσιου.
— Δεξιόσις τὴν παρελθούσαν Τετάρτην παρά
ταῖς κ. κ. Χιλλ και Μπέλεγεν.
— Παραρρίσκοντο Πρέσβειρα Ἄγγλιας και
Τουρκίας, ἢ κ. Χένδερσον, αἱ κ. κ. Ἐμπερζοῦ, Π.
Πασπάτη, Δαγκλῆ, κ. και κ. Δημ. Πετροκοκκίνου,
ἢ κ. Ἄντ. Μπενδωῆ, ἢ κ. Δεμιδφορ, ἢ κ. Ἐφρ. Καλ-
λέρη, κ. και κ. Α. Ρούφου, κ. και κ. Γ. Πανά, ἢ
κ. Δελατόρτα, ἢ κ. Ἄλ. Πασπάτη, ἢ κ. Π. Καλ-
λιγὰ, κ. και κ. Μιχαλοπούλου, ἢ δις Ρωξάνη Σωτηριάδη νοστιμω-
τάτη φουσιγονομία, ὁ κ. ἢ κ. και ἢ δις Φωστηροπούλου, ἢ κ. Λαμα-
λά, κ. και κ. Μιλιανά, ἢ κ. Ἀπέλι, ὁ κ. Μαζαράκης, ὁ κ. Ἄν-
δρεάδης, κ. και κ. Ἰαν. Νεγρεπόντη.
— Ἀναγγέλλονται δεξιόσις: τὴν Παρασκευὴν παρά τῷ κ. και
τῇ κ. Παπαχατζῆ, τὴν Δευτέραν παρά τῇ Μαρκησιᾷ Τριόφι.
H MONTAIN

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ ἔρωτας τῆς γυναίκας μεγαλῶνει ἀνάλογα με τίς θυσίαις ποῦ
κάνει γιὰ τὸν ἀγαπημένο της.

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Ἄπο σήμερον μέχρι τοῦ Πάσχα, οἱ ἀποστελλόντες ἐκ τοῦ Ἐσω-
τερικοῦ δραμαῦς 170, τὴν ἀξίαν δηλαδὴ τῶν 7 Ἡμερολογίων τοῦ
«Μπουκέτου», θὰ λαμβάνουν ὅλα τὰ ἐν λόγῳ Ἡμερολόγια, ἐλευθερα
ταχυδρομικῶν τελῶν και θὰ ἐγγράφονται συγχρόνως δωρεάν συν-
δρομηταὶ ἐπὶ ἕνα τρίμηνον εἰς τὸ περιοδικὸν μας.
Ἐπίσης οἱ ἀποστελλόντες ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ δραμαῦς 225, τὴν
ἀξίαν δηλαδὴ τῶν δώδεκα (12) ἐκλεκτῶν τόμων τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ
«Μπουκέτου», θὰ λαμβάνουν ὅλους τὸς ἐν λόγῳ τόμους και συγχρό-
νως θὰ ἐγγράφονται δωρεάν συνδρομηταὶ δι' ἕνα τετράμηνον εἰς
τὸ περιοδικὸν μας.

Η ΕΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΞΟΦΥΛΟΥ ΜΑΣ

Ἡ εἰκὼν τοῦ σημερινοῦ ἐ-
ξοφύλου μας εἶνε ἔργον τοῦ
Ἐλλῆρος ζωγράφου κ. Σακα-
λάτου.

Ὅτανος κατώρθωσε νὰ δαμά-
σῃ γυναῖκα, δὲν πρέπει νὰ φοβᾶ-
ται τὸν διάβολο.
Ν α π ο λ ε ω ν
Ὁ κόσμος εἶνε ἀνοησία, ἀλλὰ
μὰ ἀπὸ τίς φοβερότερες ἀνοη-
σίαις.
Ν τ ι ν τ ε ρ ὶ